

ת"פ 34305/12/15 - מדינת ישראל, המאשימה נגד אליו לוי בעצמו

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 15-12-34305 מדינת ישראל נ' לוי
בפני כבוד השופט מרוב גrynberg
בענין: מדינת ישראל - המאשימה
ע"י ב"כ גב' עדי בורשטיין, מתחחה

נ ג ד
אל' לוי בעצמו - הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד צפריר יגור

גזר דין

ההילך התנהל בדשלטים סגורות אך גזר הדין, שאינו כולל פרטיים מזהים אודות המטלוננים או בני משפחתם, מותר לפרסום.

1. הנאשם הורשע, במסגרת הסדר טיעון דיןוני, בעובדות כתוב אישום מתוקן בעבירות של **ניסיון מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 14 שנים** - עבירה לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף (א)(3) לחוק העונשין התשל"ז 1977 וסעיף 25 (4 עבירות) (להלן: " החוק"), **ניסיון להטרדה מינית** - עבירה לפי סעיף 3(א)(3) לחוק למניעת הטרדה מינית התשנ"ח - 1998 **ואחזקת תועבה** (ריבוי עבירות) - עבירה בגין סעיף 214 (ב3) לחוק.

2. כמפורט בכתב האישום, במועדים 11.3.15, 11.1.14, 20.1.14 ו-16.1.14, אשר הנקראם קשור בדף באתר "וואלה" עם מ.פ סוכן משטרתי אשר הציג עצמו כקטינה בת 13 (בכל מקרה - קטינה אחרת). הנאשם התייצג כגבר בן 22 (אישור ראשון) וכבן 18 (אישורים 3,4) וההתכתב עם הקטינה, התכתבויות בעלויות תכנים מיניים בוטים, בהמשך באתר הסקייפ ביקש שהקטינה תשלח תמונה שלה, הציע לה פעמים רבות להיפגש והפעיל שיחת וידאו במהלך חשף את איבר מינו ונגע בו (אישור ראשון). במקרה נוסף (אישור שלישי), שלח לקטינה תמונה של איבר מינו, ביקש שתציג בחזה והפעיל את שיחת הוידיאו פעמיים כשהוא חשף את איבר מינו ונגע בו. באישום הרביעי, ביקש מהקטינה לשלוח לו "תמונות מהרמנות", תמונות עירום ותמונות של החזה שלה, שלח תמונה של איבר מינו חשוף והפעיל שתי שיחות וידאו במהלך חשף איבר מינו ונגע בו (אישור רביעי).

3. במסגרת אישום השני, ביום 25.2.14, נטען שהנאשם יצר קשר באמצעות תוכנת סקייפ עם קטינה שכינתה עצמה "xxx", במהלך ההתכתבות מסרה שלומדת בכיתה ו'. הנאשם התכתב עם הקטינה התקשורת מיניות בוטטות כמפורט בכתב האישום, הציע לה מספר פעמים להיפגש איתו מפגשים מיניים,

ביקש שתצטלם ללא חזיה ומשפירבה אמר לה שטראה לו את החזה כשיפגשו. במהלך ההתכתבות ולאחר שידע את גילה, ביקש הנאשם מהקטינה ט' מספר פעמיים שלא תספר על התכתבויות שלה ואם היא תספר להוריה הוא יLOUR למשטרה וכן זההיר אותה שלא תלך בינוויים עם גברים אחרים.

4. האישום החמישי מייחס לנאשם ניסיון הטרדה מינית בכך שביום 24.11.13, יצא קשור עם אחותה שהציגה עצמה כקטינה בת 14 וחצי, הנאשם כינה אותה "מצצת" ואמר שישלח לה תמונות של בנות עירומות. עוד מיוחסת לנאשם במסגרת האישום השישי - אחזקת תועבה, בכך שהחל מיום 23.3.15 ועד ליום 29.9.15 צפה הנאשם במחשביו האישיים בחומר תועבה רב המכיל 140 תמונות פORNוגרפיות בהן מצולמים קטינים וקטינות בעירום מקיימים אקטים מיניים מסוימים שונים.

5. ביום 20.11.20 הגיעו הצדדים להסכמה דיןונית, לפיה הנאשם יודה בעובדות כתוב האישום שתוקן לכאן ולא יותר. עוד הוסכם שהנאשם יפנה למסקירות ולהערכת מסוכנות מינית.

מסקירות שירות המבחן

6. מתスクיר שירות המבחן (מיום 17.5.17) נלמד שהנאשם כבן 25, נעדר עבר פלילי, רוק המתגורר עם אמו ובعلاה. הנאשם סיים 12 שנים לימוד בבית ספר מיוחד נוכח בעיות לימודיות והתנהגות על רקע קשיי קשב ורכיבוז. הנאשם שירות שירות צבאי מלא כנаг משאית ועובד בתחום הרכבת. הנאשם שלל משיכת קטינות וכן קורבנות מינית. ביום, ובמשך שנה מצוי בקשר זוגי עם חברתו בת ה-18. באשר לעברות בהן הורשע. מסר שביצע אותן בתקופה הסמוכה לשחרורו מהצבא, וכי גיל הקורבנות לא היה עבורי גורם מרთיע. לדבריו, לא חיפש להתכתב עם קטינות דזוקא, מסר שעשה זאת לצורך סיפוקו המיני ולא התקoon לפגוע בקטינות. הנאשם הסביר כי בדיעבד מבון שמעשיו פסולים אולם התקשה להסביר מהות הפגיעה שגרם. עוד שיתף שפנה למטפל פרטי אך לאחר מספר פגשות הוצע לו להשתתף בטיפול קבוצתי. מסר שאינו סבור שזקוק להתרבות טיפולית מאחר שהפסיק פעילותו המתואמת.

7. שירות המבחן התרשם מקשה/neigh התאשם לשתף בפתחות בנושאים שונים הקשורם להרגליו ודפוסיו המיניים. עוד התייחס למספר גורמי סיכון שלו בMagnitude אבחן הנאשם, בין היתר, חזרתיות ביצוע העבירות, ביצוע עבירות כלפי קטינות, שימוש במישור הווירטואלי שהינו נגיש ומאפשר אונונימיות. בנוסף, נשלחה הערכת מעריך המסוכנות של הנאשם משיכת מינית סוטה כלפי קטינות והוא מבטא עדשה של חוסר הכרה בבעיתיות ובפגיעה שבמעשיו באופן הנדרש. על כן מתרשים שנש��פת מהנאשם רמת סיכון להישנות עבירות. מאחר שלא התרשמו שהינו בשל לשילוב בהליך טיפול, לא באו בהמלצת טיפולית.

הערכת מסוכנות

8. עוד התקבלה חוות דעת המרכז להערכת מסוכנות (מיום 21.04.17). בחוות הדעת נסקרו בהרחבה

קורות חייו של הנאשם ומורכבות נסיבותו. עוד נסקר סיכון טיפול פרטני ע"י קריינולוג אליו פנה הנאשם לטיפול פרטני (עמ' 13 לחווית הדעת), לפיו בשל קושי בהעמקת הטיפול הוצע להפנות הנאשם לטיפול קבוע. מערכית המסוכנות מתרשתם של הנאשם הפרעה אישיותית המשלבת קשיי ריכוז, הפרעות התנהגות וקושי בתפקוד יציב. עוד קיים קושי בויסות דחפים ונטייה להתנהגות אימפלסיבית (עמ' 20 לחווית הדעת). ייחסו לנשים מכון מטרה ומחפץ וקיימת עדות למשיכה מינית סוטה, ככלפי קטענות. להערכתה, הנאשם חש לגיטימציה פנימית לבצע המעשים המוחשים לו בשל עיוותי חשיבה מסווג "יחס יווזמה והדדיות וכן נעדר אמפתיה כלפי הקורבנות. הנאשם אינו תופס עצמו כערין מין, לא מכיר בקיומם של גורמי סיכון ואינו מגלה מוטיבציה דרישה לטיפול, על כן מוערכת מסוכנותו המינית ברמה בינונית.

9. ביום 21.6.17 התקיים דיון בעניינו של הנאשם, במסגרתו אמרוים היו להישמע טיעונים לעונש מטעם הצדדים. ב"כ הנאשם ביקש לדחות הדיון לצורך שילוב הנאשם בהליך טיפולן קבוע. הוגש לעוני מסמך מטעם של ד"ר נמרוד שני, פסיכולוג קליני ומנהל מרכז "התחלת חדשה" (סומן נ/1), לפיו הנאשם עבר בדיקת התאמה למרכז ונמצא מתאים. עוד נתען שמפגין מוטיבציה גבוהה ומשתף פעולה באופן מלא בהליך הטיפול. על כן עתר לאפשר לו להשלים הטיפול שיימשך מספר חדשים. ב"כ המשימה התנגדה לדחיה. בהחלטתי דחיתי בקשה הנאשם, בין היתר צוין שה הנאשם כבר נבדק ע"י שלושה גורמים טיפולים (שירות המבחן, המרכז להערכת מסוכנות ומטפל רפואי) ומהוות דעתה שה הנאשם אינו מגלה מוטיבציה טיפולית ולא מכיר בבעיות מעשיו. עוד לא התרשם שעתירתו לדחית הדיון נבעה מטעמים אונטטיים ונכונות לעורוך טיפול עמוק אלא מתוך חשש מ揆נות הליך זה. בהמשך, עתר ב"כ הנאשם לקבלת חוות דעת פסיכיאטרית על אוזות הנאשם, שלא על מנת לבדוק כשרות הנאשם לדין, אלא לבחון מצבו הנפשי והפרעת האישיות ממנו סובל. מצאתי להיעתר לבקשה זו ולהפנות הנאשם לחווות דעת פסיכיאטרית כללית, על מנת שתתונה לפני תמונה מלאה ושלמה על אוזות הנאשם, טרם גיזורת דין.

חוות הדעת הפסיכיאטרית

10. מחוות הדעת (ימים 13.7.17) שנערכה ע"י ד"ר אלטמרק, מנאל היחידה לפסיכיאטריה משפטית, עולה שה הנאשם בעל קווים אישיותיים נרקיסיסטיים וגבוליים, ללא פתולוגיה פסיכיאטרית מג'ורית. המומחה התרשם שאמיניות הנאשם לקוייה, תשובייתו מגמתאות וכי הסתבר שה הנאשם נכח בפגיעה קבועית אחת מבלי להבין את הסיבה והמניע לנחיצות טיפול זה. בנסיבות אלו, נקבע שלא ניתן לעמוד על אפשרות קיומה של סטייה מינית פדופילית.

תמיכת טיעוני הצדדים לעונש

11. ב"כ המשימה הדגישה בטיעוניה חומרת מעשו של הנאשם, פניה מכונת לקטינות צערות ופגיעה בכבודן, שליחת מסרים מיניים בוטים והתיציגות בזהות בדייה. עוד עמדה על חשיבות מגור תופעת עבירות המין כלפי קטינות במישור האינטרנט, תכנון המעשים וביצועם לאורך זמן. על כן עתרה לעונש ראוי כולל בן 30 חודשים, מאסר על תנאי וקנס.

12. ב"כ הנאשם, עו"ד יגור, עשה ככל שנית למען מרשו, הэн בטיעונו לעונש והן בניסויו שלבו בהליכים טיפולים ולהציג לפני בית המשפט היבטי דמותו המורכבת. ב"כ הנאשם לא הקה מוחמרת מעשי הנאשם אך סבור שמדובר בעשיהם שאינם ברף גבוהה, הפנה לעברו הנקי, נסיבותיו המורכבות וחולף הזמן מעט ביצוע המעשים. עוד סבור שבפועל לא נגרם נזק מאחר שרוב העבירות נעברו כלפי סוכן משטרתי וביקש בשנית לדחות הדיון להשלמת ההליך הטיפולי. ב"כ הנאשם הציג אסופת מסמכים נ/2-נ/5, המלמדים על קורוטוי של הנאשם, שמניגיל לידיות סובל מבעיות שונות אך עשה אמיתיים לניהל מסלול חיים תקין וזכה לתמיכת אמו. עוד הפנה לביעות קשב וריכוז מהם סובל הנאשם ועל כן מטופל בריטליון, لكن שסובל מאפילפסיה (נ/6) ולמסמכים רפואיים (נ/8). לחילופין, יצא כנגד המתחם העונשי החמור אליו עתרה המאשימה והציג פסיקה, לפיה במקרים דומים, לשיטתו, נמנע בית משפט מהשיות על נאים ממש. בין היתר, בתקופת הדחיה, טרם מתן גזר דין, הגיע לבית המשפט מסמך נוסף המלמד על המשך שילוב הנאשם בהליך הטיפולי, לדבריו מטפליו, בהצלחה (מסמך מיום 17.09.6).

13. עוד שמעתי את אמו של הנאשם, שמספרה כי גידלה לבדה את הנאשם ובנה הנוסף, אותם ילדה בגיל צעיר. האם שיתפה בהתמודדות רבת שנים עם בעיותו של הנאשם בתחום הלימודי וההתנהגותי, הדגישה שלא ידעה דבר על אודות התנהלותו בתיק זה וכי הנאשם, במרותו, לצד טוב שסייע לה הרבה ועל כן מבקשת להקל עליו.

14. הנאשם בדבריו האחרון הביע חרטה על מעשיו והבטיח שלא י חוזר עליהם.

דין

מתחם העונש ההולם

15. על ההליך שבפני חלים עקרונות הבניית שיקול הדעת השיפוטית בעונשה בהתאם להוראות תיקון 13 לחוק. ע"פ הוראות אלו, העיקרי המנחה בעונשה הינו עקרון הילימה שפירשו קיומו של יהלום בין חומרת מעשה העבירה בנسبתו ובמידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בדרכו של עקרון זה, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, תוך שהוא מתחשב בערך החברתי המוגן שנפגע ומידת הפגיעה בו, במדיניות העונשה הנהוגה ובנסיבות הקונקרטיות של העבירה. בשלב הבא, לאחר שנקבע מתחם העונש, בית המשפט לא מצא מקום לחרוג ממנו לקלוא או לחומרא, נקבע העונש הראו תוך התחשבות בנסיבות העונה.

16. דומה שאין צורך להזכיר מילים ביחס לחומרה הגלומה בביצוע עבירות מין בקטינים. "חילול כבוד האדם, ניצול התמיימות, האמון... ניצול החשש והפחד אצל רבים מהם מחשיפת המעשים, הצלקות הנפשיות העמוקות הנחרחות בנפשם, הפגיעה בתפקודם השוטף במסגרות החיים השונות, הזוגיות, החברתיות, האישיות ואחריות-כל אלה הם אר מקצת הטעמים לחומרתן היתרה של עבירות המין המבוצעות בקטינים. הגנה על שלוםם של קטינים, על שלמות גופם ונפשם הינם אינטרס חברתי מוגן על ידי דיני העונשין. על העונש הנגזר במקרים שעוניינם לשקוף את ההגנה על כבודם, גופם ונפשם של קטינים וקטינות ולהרחקן מן הציבור את אלו מהם נשקף להם סיכון". על העונש לשקוף

את הслידה מן המעשימים, את הוקעתם, ולשלוח מסר מרתייע לעבריין שענינו נידון ולציבור העבריינים בכך".

17. דברים נכוןים אלו נאמרו ע"י בית המשפט העליון בע"פ 6690/07 פלוני נ' מדינת ישראל (10.3.08) ומשמעותם שורה ארוכה של ערבים חברתיים מוגנים שנפגעו מעשי הנאשם, ובראשם שלום וביתחונם של הקטינים, פגעה בשלמות גופם, בפרטיהם ובוניהם, לרבות מניעת ניצולם ופגיעה בהם באמצעות האינטרנט.

18. בית המשפט העליון חזר והציג בפסקתו את חומרת עבירות המין כלפי קטינים, בין אם מדובר במעשימים פיזיים או מכוונים (בע"פ 12/2001 קטיעי נ' מדינת ישראל (9.1.14); ע"פ 707/14 פלוני נ' מדינת ישראל, 6.7.15; ע"פ 13/13 כהן נ' מדינת ישראל, 16.1.14). "ביצוע של עבירות מין באמצעות רשת האינטרנט; החשיפה הנדולה של הקטינים לרשות; הקלות ביצוע עבירות מין והיכולת לפגוע מספר גדול יותר של קורבנות באמצעותה; כמו גם הפגיעה הקשה בנפגעי העבירה שהעבירות מבוצעות בהם שעה שהם מצוים בביטם שהוא מבוצרם" (ע"פ 538/13 סבח נ' מדינת ישראל, פ' 7, 26.12.13).

19. אף בכר שחלקם הארי של המעשימים בוגנים הורשע הנאשם בוצעו כלפי סוכן משטרתי ולא קטינים ממש, אין כדי להקל עם הנאשם. תופעת ביצוע עבירות מין בקטינים באמצעות רשות האינטרנט היפה, לדaben הלב, נפוצה ועל כן ובצדק פועלים גורמי אכיפת החוק למיגורה. הנאשם עצמו לא ידע שימוש מסריו הבוטים הינו אחר שאינו קטין, וכיון דבריו והתנהלותו כלפי קטינים רכים בשנים. אלמלא היה מדווח בסוכן משטרתי, ככל הנראה היה מוצא הנאשם סיוקו בשיחות מגנות עם קטינים ממש שכלו היו להיפגע פיזית ונפשית. לצד זאת, **הנאשם פעל גם כלפי קטינה צעירה** שהתייצגה כבת 12 (אישום שני) ואיחס משנה חומרה לניסיונו להזהירה שלא תדווח על ההתכתבות ביניהם, **ניסיה להטריד מינית קטינה נוספת בת 14** והחזקק חומרה תועבה פורנוגרפיים רבים.

20. מעשיו של הנאשם נפרשו על פני תקופה, תוכנו - כך הצגת תМОנות איבר מינו ושימוש מגוון אתרים, רשות הסקייפ ושיחות ידאו וככל הנראה לא היו נפסקים אלא עקב התערבות המשטרה.

21. התכתבויותו של הנאשם בוטות מאד והעבירו מסרים מגונים קשים. הנאשם הציג תМОנה של איבר מינו, צילם עצמו כשהוא חושף איבר מינו, ביקש פעמים רבות להיפגש עם הקטיננות, הציע להן הצעות מגנות ולא שעה למסרים מתנגדים מן העבר השני (ראו אישום שני). עם זאת, גם בשל העובדה שחלק מההעבריות בוצעו כלפי סוכן משטרתי, לא עברו מהמישור המקoon למשור הפיזי. בנסיבות אלו נוכח ריבוי המקרים וחומרתם, פגע הנאשם פגעה בינוים בערבים חברתיים המוגנים.

מדיניות ענישה הנוגנת

22. בעבירות מעונה, כמו בעבירותimin lain, קיימן מנגד רחוב של עונשים, בהתאם לנסיבות ביצוע העבירה ולנסיבותו האישיות של המבצע. ההחלטה מינהנו כי "במלאת גזר הדין בביצוע עבירותimin בקטינום, יש ליתן את משקל הבכורה לשיקולי גמול והרעה של העבריין, ולהעדייפם על פני נסיבותו האישיות" ע"פ 14/1287 פלוני נ' מדינת ישראל (5.8.2015) (וראו גם ע"פ 4583/13 ס' נ' מדינת ישראל, 21.09.15).

עוד אפנה לע"פ 707 פלוני נ' מדינת ישראל שם נקבע, כי "גזרת דיןם של הפועלים בקשר האינטרנט צריכה להלום את קלות ביצוע העבירה, פוטנציאלי ההישנות שלה ופוטנציאלי הפגיעה בקורבנות רבים"

23. ההחלטה במקרים דומים, כאמור, מגוננת ורחבה. מצאתי לעמוד בהרחבה על מספר מקרים הקורבים בנסיבותיהם לקרה דנן, מהם ניתן ללמידה מדיניות הענישה הנוגעת בעבירותimin המבוצעות במרחב המקוון. בע"פ 3576/14 מניס נ' מדינת ישראל (29.2.16) דין בית המשפט העליון בעניינו של נאשן בן 60, שהורשע בשלושה אישומים, הראשון בעבירה של ניסיון הטרדה מינית של קטין, כשמذובר בסוכנת משטרתית שהתייצגה כקטין. השנייה בניסיון למשעה המגוננה והאחרון - באחזקת חומרית תועבה. מדובר בכתב אישום שהינו מצומצם בהיקפו ביחס לצבר המעשים בגנים הורשע הנאשן. הנאשן שולב בהליך טיפולין, נקבע בעניינו ע"י בית המשפט מתחם ענישה בין 9-12 חודשים ועל אף המלצה טיפולית של שירות המבחן להמנע מהטלת מאסר ממש, לא מצא בית המשפט לצאת לקולא מהמתחם והשית עליו עונש ברף התחiouון שנקבע - 9 חודשים מאסר. בית המשפט העליון אפשר לנאשן בשך כשנתיים למצות את ההליך הטיפולין, אך עדין בסופו של דבר, נוכח חומרת המעשים, דחה את הערעור שהגיש.

24. בפסק דין מפרט בית המשפט פסיקה דומה, בכולה נדחו ערעורו הנאשנים, כר: ע"פ 13/6703 כהן נ' מדינת ישראל (16.1.14) - נאשן בן 66 הורשע במספר עבירותים קרובות בנסיבותיהם לקרה דנן וקיבלה דבר במרמה (תמונות עירום של קטיננות), נדון ל-15 חודשים מאסר; ע"פ 13/2656 פלוני נ' מדינת ישראל (21.4.14) - נאשן שהתחזה לחילת, הורשע בניסיון למשעה המגוננה (ריבוי עבירות) וסחיטה באיזמים - נדון לשנתיים מאסר; ע"פ 13/3032 פלוני נ' מדינת ישראל (2.6.15) - נאשן הורשע במספר עבירות של מעשים מגונים והטרדות מיניות כלפי 3 קטינות. נקבע מתחם עונש כולל בין 18-48 חודשים ונגזרו 42 חודשים.

25. עוד עינתי בפסק דין שהוגש ע"י הצדדים - כר הפנייה הגנה לרע"פ 16/7896 יונתן רבנסרי נ' מדינת ישראל (30.10.16), שם על יסוד הסדר טיעון, הורשע נאשן במספר עבירות, אם כי קלות יותר, והפנייה לבחינת התאמת לעבודות שירות. משנמצא לא כשיר לרצוי העבודות, עתירה המאשימה ל-6 חודשים מאסר בפועל. ערעוונו נדחה; עוד הוצע לעינוי פסק דין שונים בהם בנסיבות דומות, הסתפקו בתמי משפט בענישה שאינה כוללת מאסר, אם כי ברובם המלצה טיפולית-שיקומית, כר ת"פ 12/5011 (מח-חיפה) מדינת ישראל נ' פלוני, ת"פ (ת"א) 1015/08 מדינת ישראל נ' זוהר משה ועוד.

26. טרם אקבע מתחם העונש ההולם, יש לזכור כי על עבירות של מעשה המגונה לפי 348(א) לחוק, ארבע במספר, בגין הורשע הנאשן, חלה הוראת סעיף 355 לחוק, לפיה לא יפחט עונשו של אדם שהורשע באותה עבירה, מרבע העונש המרבי שנקבע לה, אלא אם כן החלטת בית המשפט, מינימוקים מיוחדים

שיירשו, להקל בעונשו. ההחלטה עמדה על חשיבות גזירת העונש בהתאם לرف המזערי שנקבע ותוק מותן משקל בכורה לחשיבות הערך הנפגע ולמידת הפגיעה בו. **"רק במקרים חריגים, בהם מתעוררים טעםים מיוחדים להקל עם הרף התחתון של המתهم, יהיה ראוי לסתות מהעונש המזערי" ע"פ 207/2014 פלוני נ' מדינת ישראל (1.2.15).**

27. בהתחשב בכל האמור לעיל, בהנחת חומרת המעשים וריבויים, מצאי לקבע מתחם עונשה לגבי כל אחד מהאישומים 4-1, בין 12-6 חודשים. לאישומים 5 ו-6 אקבע מתחם שני בין 6-3 חודשים. מאחר שמדובר במעשים שבוצעו בשיטה דומה, רובם כלפי סוכן משטרתי, הגם שלא בוצעו כולם ברגע זמן, אשית על הנאשם עונש כולל אחד.

נסיבות הקשורות לעוша העבירה

28. הנאשם ליד 1992. קורות חייו המורכבים נסקרו בהרחבה בתסוקור שירות מבחן, חוות הדעת של המרכז להערכת מסוכנות וחווות הדעת הפסיכיאטרית. לזכותו של הנאשם ניתן לציין, שעל אף שהחיל חייו בנקודת פתיחה שאינה קלה, סובל מבעיות התנהגות, הפרעות קשב ורכיב זבויות רפואיות, הצליח לסיים 12 שנות לימוד ולשרת שירות צבאי מלא, ללא כל הסתבכותות פליליות. התרשםתי שלו, שהפגינה כלפי מסירות ואהבה יוצאה דופן, תרומה נכבדה לכך ויעדו על כך אסופה המסמכים המלמדים על מאיץ עצום שעשתה האם בטיפול בבנה, קבלת מענה לביעותיו ותמיכה בו.

29. מעשיו של הנאשם בתיק זה אינם קשורים בקשר ישיר לביעותיו. התנהלותו המינית הבוטה, הצעותיו הסוטות לקטינות רכונות שנים, הין פרי מוחו המעוות וככל הנראה תוצר של סטייה מינית שלא טיפולה. מצער להיווכח, שעל אף שטופל ע"י מספר גורמים טיפולים, לא השתנו דפוסי חשבתו, הנאשם לא מכיר בבעיותו, לא סבור שזקוק לטיפול, מגלה חוסר אמפתיה כלפי קורבנותיו והמסוכנות המינית שנשאפת ממנה הינה ברמה ביןונית.

30. גם שמאמצו של ב"כ הנאשם לרמותellite אמיתית ועמוק רואים לציון, בפועל, הנאשם אינו בשל לטיפול זה ותעד על כך התייחסותו המגמתית והבלתי אמונה לנושא זה מול הפסיכיאטר, עדיבתו את הטיפול הפרטני לאחר זמן קצר וחוסר נוכנותו להשתלב בהליך טיפול בשרות המבחן. נוכנותוintendentו לטיפול לא נבעה ממוטיבציה פנימית או הכרה אמיתית בבעיותו אלא נוכח חששו מהתוצאות ההליך דנא. התנהלות זו אכן מטילה צל כבד על מניעו ומעלה חשש למעורבות חוזרת בעבירות בגין.

31. מסקנתי אינה שונה ביחס להליך הטיפולי הנוכחי. במסמך הראשון מאת הגורם הטיפולי (יום 13.07.17) עולה כי הנאשם משתק פעולה באופן מלא ומפיק תועלת מהטיפול, גם שהתרברר לאחר מכן שנכח בפגיעה אחת בלבד. במסמך משלים, מחודש ספטמבר, נראה שהנפטר ממשיך טיפול. כפי שכבר הובהר הנאשם נבדק ע"י מסגרות טיפוליות, אך גם אם התמיד הגיע לא התרשםו הגורמים הטיפולים המקצועיים משלמי

עמדות ומוטיבציה טיפולית אמיתית. כו"ם הנאשם משולב בהליך טיפולי פרטיאר לא שוכנעתי של חיל שניוי כלשהו בתפישתו ובנכונותו להתרשם לטיפול אפקטיבי ומעמיק בבעיותו.

32. בנסיבות אלו, אין מקום לשקל בעניינו של הנאשם, עונשה מוקלה כתוצאה ההגנה, שאינה כוללת מאסר ממש ונותרת עדיפות לפני השיקומי-טיפול. בית המשפט נמנע ממתן משקל מוגבר לאפיק השיקומי, גם במקרים שבהם נקבע כי הנאשם עשה כברת דרך ממשית בהליך הטיפולי והשיקומי (ראו ע"פ מינס, פ' 14), וקל וחומר, מקום שנאשם לא עבר הליך טיפולי ממש. מנגד, רף העונשה בין 30 חודשים מאסר, שהוצע ע"י המאשימה אינו מידתי, חמוץ ממתחם העונשה הנהוג במקרים דומים ואינו משקלן כראוי נסיבות הנאשם ועבورو הנקי.

33. בבואי לקבוע עונשו של הנאשם בגין מתחם העונשה, שקלתי לחומרה ריבוי העבירות, חומרתן וסיכון להישנות עבירות, ומайдך גלו של הנאשם ועבورو הנקי, הודהתו במינויו לו, חלוף הזמן והעדר מעורבות עברינית חוזרת.

34. אשר על כן אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל בן 12 חודשים.
- ב. 10 חודשים מאסר אולם הנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם יעבור בתקופה של 3 שנים מיום שחרורו עברית מין מסוג פשוט.
- ג. 6 חודשים מאסר אולם הנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם יעבור בתקופה של 3 שנים מיום שחרורו עברית מין מסוג עזון.
- ד. קנס בסך 4,000 ל"נ שיטולים ב- 8 תשלום שווים ורצופים החל מיום 1.12.17.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בלבד תוך 45 יום.

ניתן היום, ז' תשרי תשע"ח, 27 ספטמבר 2017, במעמד הצדדים.